

FRAGMENTS DE L'ARTICLE
“CRIM I CÀSTIG, FRAU I EXPIACIÓ (AI M. H. SR. JORDI PUJOL)”
publicat al “Diari de Girona” (4-VIII-2014)

per Lluís Busquets i Grabulosa

A l'edat Mitjana, ja ho sabeu, President, quan un la feia grossa, agafava el bordó de pelegrí, hi lligava la carbasseta de l'aigua i dedicava un mes o el que calgués a fer el camí de Sant Jaume per expiar la culpa i redimir-se interiorment. A Sant Jaume, reconeixia les culpes, es confessava, feia acte de contrició i complia la penitència. Si havia robat, tornava el producte del seu furt amb escreix, com Zaqueu (Lc 19, 8-10), a la família del qual, després del penediment, Jesús diu: “Avui ha entrat la salvació en aquesta casa!”. Un cop contrit i restituïts els deutes, li posaven l'esclavina de pelegrí amb la petxina –la petxina servia per batejar i, rere el bateig, hi havia un home nou— i podia tornar tranquil·lament entre els seus veïns. Ningú gosava retreu-li res ni posar-se mai més amb aquell que l'havia feta grossa, però ho havia admès i se n'havia penedit. Els cristians sabem que es necessita coratge per reconèixer una culpa. Tots som febles. Tots la podem errar. Però qui es penedeix i demana perdó, el mereix davant de Déu i l'hauria de merèixer davant dels homes.

President, heu tingut el coratge d'iniciar el camí de Sant Jaume i segurament viureu més alleujat i tranquil en la vostra esfera íntima i privada. Però, en la vostra esfera pública, no us perdonaran. Sortiran tots els hipòcrites de torn a burxar-vos i fer més sang de la vostra mort política. És cruel i dur d'admetre, però si un bell morir honora tota una vida, una mort política com la vostra (i la de la vostra família) deshonra tota la vostra vida pública.

Perquè l'heu fet grossa, President. I no em refereixo pas al frau fiscal de tenir uns quants milionets del testament del vostre pare a la Banca Privada d'Andorra per a la vostra esposa i fills. Això, si la cosa està regularitzada, a vós i als vostres fills, us sortirà força més car del que hàgiu defraudat i l'Estat hi sortirà guanyant. Haureu restituït amb escreix. [...] Malgrat el frau, eren diners vostres, no públics, com en el cas Gurtel, els que s'embutxacaven la infanta Cristina i l'Ignacio Urdangarín, els sobres de Bárcenas o els ERES andalusos[...] Però no es tracta només d'un frau dinerari. D'altres líders fan altres fraus menys visibles però igualment immorals: empen les portes giratòries de les grans multinacionals o negocien amb dictadors (de Felipe González a Aznar...). Voleu que us recordi el paper del pare de Rajoy en el cas Redondela i parlariem d'antanyasses? El problema és que, en el vostre cas, a banda d'una dilapidació de tot el vostre capital polític respectat arreu d'Europa, es tracta d'un frau al vostre partit i als ciutadans de Catalunya (us hagin votat o no). Si el líder del catalanisme, que havia formulat els paràmetres d'una

societat cohesionada, bonhomiosa i germanívola, engalipava i s'aprofitava de les circumstàncies, ara quins punts de referència romanen com a fiables?

El vostre petit frau dinerari s'ha fet amb una impudícia tan gran que ratlla el pitjor dels cinismes. Perquè vós no deixàveu de donar lliçons de moral i d'ètica en els vostres escrits i declaracions. [...] Recordo encara frases vostres dient que dormíeu molt tranquil malgrat us volguessin linxar per totes bandes... Justament quan les darreres eleccions autonòmiques, des de Madrid, certa premsa us acusava a vós i al president Mas de tenir comptes a paradisos fiscals, ho recordeu? Heu fet realment, com diuen els vostres enemics més acèrrims, de Catalunya una màfia i de la vostra família un clan? [...]

President: si el dia 7 del passat juliol no s'haguessin destapat dades com les que es van destapar dels vostres comptes andorrans arribats a la premsa o a la policia, ¿què hauria passat vist que *"lamentablement no es va trobar mai el moment adient per regularitzar aquesta herència..."*? ¿Tot hauria seguit en l'opacitat? En d'altres paraules: va fer el camí de Sant Jaume per pròpia voluntat, empès per les circumstàncies o una mica de cada cosa?

Suposo que deu ser això darrer. I a mi m'és igual. El cas és que l'hàgiu començat a fer, el camí de sant Jaume [...] Segurament, encara us en queda un bon tros, perquè mai no heu estat un qualsevol i ara us posaran totes les pedres possibles per entrebancar-vos el camí. Però heu tingut el coratge de demanar perdó a *"tanta gent de bona voluntat que poden sentir-se defraudats..."* M'hi incloc, i, el meu, de perdó, ja el teniu, President. Com a cristià, si el vull per a mi, l'he de voler per als altres. I el perdó de veritat és incondicional. Vull dir que m'acabo d'oblidar que l'heu feta grossa i esperaria que també ho sabessin fer — almenys en l'esfera íntima— els cadells del vostre partit.

Una vegada, ho recordeu?, al vostre despatx us vaig dir que havíeu estat un home providencial per a Catalunya... No me'n desdic gens. Sé destriar les falles de la persona de l'obra que ha realitzat. David, el rei mític de la Bíblia, també l'errà. N'hi ha hagut d'altres, d'homes providencials, i n'hi seguirà havent, sDv. Els creients jueus que van escriure la Bíblia parlen d'homes providencials i condemnen les generacions que no els van aprofitar per poder dur a terme l'oportunitat que tenien entre mans. Mai com ara hem tingut l'oportunitat d'alliberar el nostre país de jous estranys. I la vostra no ha estat pas una contribució gens menyspreable! De creient a creient: Quan us trobeu bevent el pitjor calze d'amargor, penseu que "la salvació ha entrat a casa vostra". Això sí que, des d'una solitud feraç, us ha de donar una tranquil·litat absoluta!

Juliol 2014